

Hensyn til alle disse Ændringsforslag fra det ærede Medlem sige, at jeg ikke kan modtage dem. Den sidst nedsatte Jernbanekommission havde ogsaa Spørgsmaalet om Statsbanernes Regnskabsvæsen for og gjorde en Del Indvendinger imod den Form, hvori det den Gang blev ført og aflagt, Indvendinger, som vare velbegrundede, idet man nemlig var kommen ind paa en Bogføring, der havde den store Fejl, at man paa § 27 medtog en hel Del Udgifter, der ikke vare en Forøgelse af Formuen — som Paragraffens Overskrift maatte forudsætte —, men vare ordinær Vedligeholdelse. Det var Hovedanken derimod. Min højtærede Forgænger paa denne Plads tog ved Udarbejdelsen af det sidste Forslag til Lov om Statsbanernes Ordning Hensyn til denne Anke fra Jernbanekommissionens Side, udformede den nærmere — det laa jo særlig for ham med hans store Kendskab til Bogføring og Regnskabsvæsen — og gav saa i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget for 1903—04 — det findes i Tillæg A. for 1902—03 Sp. 474—75 — en udførlig Paavisning af, hvilket System der var fulgt paa det Budget, han da forelagde, og som altsaa fremtidig vilde blive lagt til Grund ved Bogføringen, ved Regnskabsaflæggelsen og ved Finanslovens Opstilling, for saa vidt Statsbanernes Budget angik. Min højtærede Forgænger har givet en saa udførlig Begrundelse deraf, at jeg ikke her skal føje noget som helst til. Jeg har ikke kunnet se rettere, end at hans Ordning er saa vel gennemtænkt, saa vel begrundet, at der ikke er Grund til nu at forlade den, og det saa meget mindre, som de Embedsmænd ved Statsbanerne, som have haft med disse Sager at gøre, have befundet sig vel ved den Ordning, som min ærede Forgænger der har grundlagt. Nu er der kommet System i det hele; nu er det virkelig Formueforøgelse, der optages paa § 27, hvorimod Vedligeholdelserne findes paa § 6. Jeg agter altsaa ikke at forlade eller opgive denne Ordning, fordi det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds nu finder, at det var paa Tide at slaa en Volte og gaa tilbage til det, man forlod, ja, endogsaa til noget endnu langt værre end det, man forlod. Jeg skal ikke komme ind paa Enkelthederne i det ærede Medlems Forslag saa meget mere, som det ærede Medlem, saa vidt jeg ser, ikke selv er til Stede her i Dag; men ærede Medlemmer ville ved at gennemgaade Ændringsforslag, han har stillet, sikkert snart blive klare over, at skulde man virkelig paa Statsbanernes Budget opføre

alt det, han vil have opført derpaa, og det paa de Paragraffer, han foreslaar, saa endte man i det vilde. Der er jo Ting vedrørende Privatbanerne, Dampskibslinier osv., som han vil have ført fra § 19 eller andre Steder ind paa Statsbanernes Budget, hvilket der efter min Mening ikke er Spor af Rimelighed i. Jeg maa altsaa modsætte mig alle disse Ændringsforslag.

Saa kommer jeg til det fra en vis Side, til Dels ogsaa fra andre Sider, saa meget omtalte Ændringsforslag under Nr. 9 til § 6 af et Mindretal i Udvalget vedrørende Husleje- og Opholdstillæg til visse Statsbanefunktionærer. Dette Forslag kan jeg selvfølgelig ikke modtage. Jeg siger „selvfølgelig“, fordi Regeringen jo, som tilstrækkeligt omtalt under denne Forhandling, har nedsat en Kommission, hvis Overvejelser paa det Grundlag, som er lagt for Kommissionen, ville blive i den alvorligste Grad foregrebet ved Vedtagelsen af det Forslag, her er Tale om. Den Kommission, hvortil jeg her sigter, blev jo nedsat den 13. December; og det hedder i Kommissoriet, at den nedsættes for de 4 store Etater, Jernbane-, Post-, Told- og Telegrafvæsenet „forat overveje, hvad der kan gøres for at stille Funktionærerne under disse Etater under lige økonomiske Forhold. En saadan Lighed vil styrke Følelsen af, at der handles retfærdigt mod dem, der ere i Statens Tjeneste, og den vil derved bidrage til at skaffe Ro i Etaten.“ Det var det første, denne Kommission skulde overveje. Dernæst skulde den overveje, hvad der kunde gøres for, uden dog at komme ind paa en almindelig Lønningsrevision, at sætte de lavest lønnede — det vil som Regel sige dem, der have indtil 1,500 Kr. — i Stand til uden altfor store Savn at bære en saadan forhaabentlig forbigaaende Dyr tid som den, vi nu unægtelig i Øjeblikket lide under. Det er de Opgaver, som ere stillede denne Kommission, og ingen kan jo dog være blind for, at hvis man nu gik hen og vedtog dette Ændringsforslag om at tildele 12te, 13de og 14de Lønningsklasse af Statsbanernes Funktionærer et Huslejetillæg af 90 eller 120 Kr., vilde man derved have kastet en Sten i Vejen for, at denne Kommission kunde naa til det, som den efter Kommissoriet skal naa til paa Grundlag af de foreliggende Love. Saa havde man foregrebet det, thi saa maatte Ligheden søges paa det Grundlag, der herved blev lagt. Men det er ikke det, som er lagt ved Kommissoriet, og lad mig minde om, mine Herrer, at dette: at søge tilvejebragt Ensar-